

1

ไซโย!! วันนี้เป็นวันเสาร์แล้ว วันหยุดสุดฤดูหรรษาที่ฉันรอคอยมานานแสนนาน เพราะฉันจะได้นอนตัวกลมซุกอยู่ใต้ผ้าห่มอย่างอิสระเสรี ไม่มีใครมาปลุกแต่เช้าให้ต้องรีบไปโรงเรียนเหมือนวันอื่นๆ ด้วย ฮึฮ่า >O< แต่ขณะที่ฉันกำลังหลับสบายเป็นเจ้าหญิงนิทราเจอเจ้าชายกบมาจุมพิตอยู่อย่างเคลิบเคลิ้ม ฉันก็รู้สึกเหมือนจะได้ยินเสียงของผู้ชายปริศนาสามคนคุยกันแว่วๆ อยู่ข้างหูนะ

"ยัยนี้หน้าตาน่ารักดีนะ ตรงสเปคเลย ^^" นี่คือนเสียงของคนทีหนึ่ง

"เหอ... อืม" นี่คือนเสียงของคนทีสอง

"ตัวเล็กไปหน่อยนะ ทำทางบอบบางน่าดูเลยละ" และนี่คือนเสียงของคนทีสาม

"ฮูวว อย่าเสียงดังสิ เดี่ยวก็ตื่นหอรอก" คนทีหนึ่งทำเป็นจู้ปาก

"เค้าก็ควรจะได้ตื่นได้แล้วนะ นีมันเที่ยงแล้วนะเพีย!! --^" คนทีสองโวย

"หรือเพราะว่าตัวเล็กเกินไป ทำให้นอนซีเซา?" คนทีสามพิมพ์ำแล้วคนทีหนึ่งกับคนทีสองก็พูดพร้อมกัน

"ไม่เกี่ยวไวยยย!!"

แสดมปีเบอรี

6

จิงมา่า -O- อะไรกันเนีย!! =_= เสียงอะไรของใครที่เินมารบกววน
เวลานอนหลับอันแสนสบายของข้านน ไม่รู้กาลเทศะกันชะบ้างเลยนะ
ยืนพ่นน้ำลายอยู่บนหัวคนอื่นแบบนี้ส่งสัยต้องโดนลักเปรี๊ยะ แต่ตอนนี้ฉัน
ยังไม่อยากตื่นขึ้นมาสู้รบตบมืออะใครเลยงะ แค่ลืมตาขึ้นมามองก็ขี้เกียจ
จะแยะอยู่แล้วววว ฮ้าววว~

สามคนนั้นยังคงพูดต่อไปอีก

"เฮ้! เค้าขยับตัวนะะ O_o"

"ยังไม่ตายสินะ"

"ก็ยังมีนะสิ แต่ถ้าพวกนายเสียงดังกว่านี้ ยัยนี้อาจจะตกใจจนซ็อค
ตายก็ได้นะ"

"คนนะเพี้ย ไม่ใช่กระต่าย คงไม่ตายง่าย ๆ ขนาดนั้นหรอกน่า -_-^"

โอ๊ยยย!! หนวกหู คนจะหลับจะนอน คุยเสียงดังอะไรกันอยู่ได้
นอนหลับไม่เป็นสุขเลย ให้ตายเถอะ ฉันกำลังฝันว่าจะได้ออกเดทกับไอค์
วงไซโคอยู่แล้วด้วย สงสัยต้องตื่นขึ้นมาจัดการชะหน่อย

(-.-a) ขยี้ตาค่อน

(-o) ค่อย ๆ ลืมตาทีละนิด (เพื่อเป็นผี)

(O_o) ลืมตาเต็มที่

ฮือ!! OoO หวaaaaaaa -O- อะไรกันเนีย มีหนุ่มหล่อสามคน
กำลังยืนรุมจ้องฉันอยู่ พวกเขาเป็นใครกันนะ แล้วทำไม...ทำไมถึงเข้ามา
อยู่ในห้องของฉันได้ อ้ากกก~ หรือว่า...อยู่ดี ๆ ฉันก็ตายไปโดยที่ไม่ทัน
รู้ตัวงั้นหรอ ถ้าอย่างนั้นตอนนี้ฉันก็นอนอยู่ในโลงศพที่มียมทูตหนุ่มหล่อ
สามตนกำลังจะมาเอาวิญญาณไปนะสิ

ไม่นะ... ไม่จริงนะ ฉันยังไม่อยากตายยย TT_TT

"กรืดดดดดดดดดดด >O<"

ฉันตั้งสติได้ก็วิ่งฝ่าวงล้อมของเหล่ายมทูตออกไปตั้งหลักที่ประตู
อ้า~ ที่นี้มันยังเป็นห้องนอนของฉันอยู่นี่นา แสดงว่าพวกนี้ก็เป็นผู้นุกรู
นะสิ พวกเขายังคงจ้องมองฉันด้วยสายตาประหลาด ๆ ทำอย่างกับเห็น
ฉันเป็นตัวอะไรสักอย่างที่มีก้อนอึแปะอยู่บนหน้าอย่างนั้นแหละ

ไม่ได้การละ! ฉันต้องรีบหนีออกไปจากที่นี่ให้เร็วที่สุด เอาละนะ
หนึ่ง...สอง...สาม...

เฟ่นไว้ยยยยย!!

ตึกๆ~

ฉันสวมวิญญาณนักวิ่งเหรียญทองโอลิมปิกพุ่งออกมาจากห้อง
มรณะนั้นอย่างรวดเร็ว แล้วกระโดดหลบสิ่งกีดขวางบนทางเดินได้อย่าง
แม่นยำ จนในที่สุดฉันก็มาพบกับชายร่างอ้วนคนหนึ่งที่กำลังถือหลอดทดลอง
เดินไปเดินมาอยู่หน้าตู้เย็น อ้ายยย! ในที่สุดฉันก็พบแล้ว นักวิทยาศาสตร์
ที่ตั้งที่สุดในบ้าน... พ่อของฉันเอง -.-^ (ในบ้านมีแค่ฉันกับพ่ออยู่ด้วยกัน
สองคนเท่านั้น เพราะแม่เสียชีวิตไปนานแล้วตั้งแต่ฉันยังเพิ่งอายุแค่สอง
ขวบ)

"วิ่งหนีอะไรมานะเรา เล่นเอาพ่อตกอกตกใจหมด"

สาบานได้นะว่าตกอกตกใจแล้ว ก็เห็นยังเดินพุงพลุ้ยหาของไปมา
อยู่เลย -.-'

"พ่อคะ ตะกี้มีผู้ชายสามคนไม่ทราบนามสกุลกำลังคิดจะทำมิดี
มีร้ายหูอยู่ในห้อง โชคดีที่หนูตั้งสติได้ ก็เลยรีบชิงหนีออกมาได้ทัน พ่อต้อง
ขึ้นไปจัดการให้หนูนะคะ TAT"

ฉันพองทันที ลึนไก่แทบปลิ้น

"อ้อ สามคนนั้นนะเหรอ สิ้นค้าชิ้นใหม่ของพ่อเอง ^^"

อะไรนะ!? สิ้นค้า!! ฮาฮา OoO พ่อฉัน...หลังจากเป็นนักวิทยาศาสตร์
แล้วไม่เวิร์ค ก็เบนเข็มมาเป็นเอเยนต์ค้าผู้ชายเลยหรือนี่ อ้ากกก~
รับไม่ได้ >O<

"พ่อคะ ถึงกิจการบ้านเรามันจะร่อแร่รุ่งรุ่งไม่ร่ำรวย แต่มันก็ยัง
พออยู่ได้ ไม่เห็นจะต้องทำมาค้าผู้ชายให้มันเสื่อมเสียศักดิ์ศรีวงศ์ตระกูล
ของเราเลยนี่นา ทำไมทำแบบนี้คะพ่อ!"

ว่าแต่...หล่อขนาดนั้น พ่อต้องให้หนูทดลองใช้ก่อนนะ ฮ่าๆๆ (เค้า
ล้อเล่นนะตัวเอง >O<)

"อ้าว! เข้าใจผิดกันไปใหญ่แล้วอัยยมโรล พ่อไม่ได้จะทำอะไร

แบบนี้มันสักหน่อย แต่อ้อสามตัว เอ๊ย! สามคนนั่นที่ลูกเจอนะ เป็นนวัตกรรมใหม่ที่พ่อเพิ่งสร้างสรรค์ขึ้นมาได้หลังจากคิดค้นมาเป็นเวลากว่ายี่สิบปีเลยที่เดียวเขียนะ อะสะซ่า โสะๆ"

ดูพ่อฉัน... หัวเราะให้สมกับเป็นนักวิทยาศาสตร์ผู้อัจฉริยะหน่อยได้มั้ยยย!

8

"นวัตกรรมอะไรของพ่อกันคะ นวัตกรรมผู้ชายชายตัวเนียนะ --*"

"ว่าเว้ย! ลูกคนนี่ ในหัวมีแต่เรื่องอย่างว่ารีโงพะ เอ้า! เอาไปปลิวโฆษณาที่พ่อเพิ่งทำเสร็จไปอ่านก่อนไป แล้วลูกก็จะเข้าใจเอง"

พ่อส่งไปปลิวที่ใหญ่โตมโหฬารขนาดเท่ากำแพงวัดมาให้ฉันดู (เอ๋ม...มันน่าจะเรียกว่าโปสเตอร์มากกว่านะ -.-^) ฉันค่อยๆ อ่านไปที่ละบรรทัดด้วยความตื่นตาตื่นใจ

คุณเป็นคนที่ประสบกับปัญหาโสดโดดเดี่ยวมานานขึ้นคนวันละแปดร้อยรอบใช่หรือไม่?

คุณเป็นคนที่หน้าตาซีริวซีเหร่ประหนึ่งว่ามนุษย์ไม่ใช่อสุรกายก็ไม่ใช่ใช่หรือไม่?

คุณเป็นคนที่ไฝฝืนอยากจะมีหนุ่มหล่อคู่ใจโดยไม่ต้องมีปัญหาคงจิกจู้จี้รำคาญใช่หรือไม่?

ถ้าคุณตอบว่า 'ใช่' หมดทุกข้อ บัดนี้ ทางบริษัทพระเจ้าจอร์จมัน ยอดมากจำกัด ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะนำเสนอหนุ่มหล่อใส่หัวใจคุณให้นำไปกอดรัดพาดเหยียงได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

เชิญทำความรู้จักได้ ณ บัดนี้ ถั่น แทน แท้นนนนน~

Idol Boy : เป็นมนุษย์กึ่งหุ่นยนต์ที่สร้างขึ้นมาจากหลักการปลูกถ่ายเนื้อเยื่ออะโพไซท์หัวใจมีสของมนุษย์ จากนั้นก็เลียนแบบชิ้นส่วนหรืออวัยวะเด็ดๆ เจ๋งๆ ของดารานักร้องหนุ่มหล่อที่สาวๆ หลายคนปรารถนาคัดมาเฉพาะส่วนที่ดีเยี่ยมที่สุดเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นครงตาเรียวคมที่เปลือ

เงยหน้าขึ้นสบตาเมื่อไร คุณจะหลอมละลายกลายเป็นอากาศธาตุในบัดดล หรือริมฝีปากเรียวบางสีแดงระเรื่อนุ่มนวลน่าจูบและสามารถจูบได้เหมือนจริงทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ ซึ่งคุณสามารถเลือกรสชาติได้ตามใจชอบ หรือแม้แต่ผิวขาวสะอาดละเอียดเนียนเรียบประหนึ่งว่าใช้ครีมหน้าแต่ง รกแคะรกแพะรกรู้งรังติดต่อกันมาแล้วเป็นเวลาแปดทศวรรษ และทั้งหมดนี้ เรามีรวมไว้ให้อยู่ใน Idol Boy เท่านั้น...นั่น...นั่น...นั่น... (จะเอคโคเพื่อ?)

ลักษณะนิสัย : Idol Boy จะมีความเป็นสุภาพบุรุษสูง แข็งแรง ทนทาน เป็นบอดีการ์ดส่วนตัวให้คุณอุ่นใจเวลาเหงา ได้รับการยืนยันจาก หน่วยพิศวงของสหรัฐอเมริกาว่ามีฝีมือในการรักษาความปลอดภัยเป็นเลิศ ไม่จู้จี้ขี้นบ่ ไม่ขี้หึง เอาใจเก่ง ไม่เทียวกกลางคืน ไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ไม่นอกใจ รักเจ้าของ จงรักภักดี แสนรู้ (หุ่นยนต์หรือหมาจะเนีย --) และอื่นๆ อีกมากมายจนสาธยายไม่หมด

วิธีดูแล : เพียงแค่ให้ที่พักอาศัย ข้าวปลาอาหารสามมื้อ เสื้อผ้า ข้าวของนิดหน่อย พ้อคเก้ตมันนี่อีกจำนวนเล็กๆ ก็พอแล้ว (ถ้าหากจำเป็น สามารถให้ Idol Boy ช่วยทำงานบ้านได้ แต่ไม่รับประกันว่าข้าวของจะเสียหายหรือไม่ เนื่องจากสมองของ Idol Boy ยังไม่ฉลาดเทียบเท่ามนุษย์)

นอกจากนี้ หากท่านเบื่อแล้วสามารถนำมาคืนได้ เราจะคืนเงินให้ สิบบเปอร์เซ็นต์ของราคาสินค้า และที่สำคัญ Idol Boy ไม่มีวันแก่และ ไม่มีวันตาย หากชำรุดหรือเจ็บป่วยสามารถนำมาซ่อมได้ รับประกันห้าปี
ด่วน! สั่งซื้อวันนี้ รับฟรี ลิปกอลอสสิบเอ็ดรอส เพิ่มรสชาติการจูบให้ หอมหวานดุจล่องลอยอยู่บนฟองอากาศแห่งความฝัน มูลค่าหนึ่งพัน สองร้อยบาท ฟรี!!

สนใจติดต่อเบอร์ 02-969-6xxx สินค้ามีจำนวนจำกัดแค่ยี่สิบตัวเท่านั้น
ข้าหมอดอนะจ๊ะ 〰〰

2

10

อะ...อะไรกัน 〇〇 เดียวนี้โลกเรามันพัฒนากันไปถึงขั้นนี้แล้ว
เธอ นักวิทยาศาสตร์ที่ผลิตสินค้าขายดีบ้างแบกบ้างอย่างพ่อฉัน สามารถ
คิดค้นอะไรได้ขนาดนี้เลยหรือนะ แม่เจ้าว้าวว!!

ให้ตายเถอะ! หวังว่าสินค้าชิ้นต่อไปของพ่อคงจะไม่ใช้สัตว์ประหลาด
ที่สร้างขึ้นมาเพื่อครองโลกหรอกนะ >O<

"เป็นไงละ Idol Boy ของพ่อ เจ๋งมะ!?"

"มันเป็นไปได้เธอคะพ่อ ใส่น้ำเชื่อมหัวโตอะไรนั่นมันมีจริงหรือ
มันชื่ออะไรนะคะ"

"อ่านเอาเองสิลูก พ่อก็เขียนได้แค่รอบเดียวเหมือนกัน ฮ่าๆ"

"ไม่อยากจะเชื่อเลย นี่มันไม่เวอร์เกินไปเธอคะพ่อขา?"

"ไร้ลูก...อะไรก็เกิดขึ้นได้ในนิยายของแตมรี่ทั้งนั้นแหละ เอ๊ย! ไม่ใช่
ลูกไม่รู้หรือว่าพ่อนะใช้เวลาคิดค้นโปรเจกต์นี้มานานเท่าไรแล้ว ตั้งแต่
ลูกยังไม่เกิดเลยนะ เห็นห้องใต้หลังคาที่พ่อสร้างเอาไว้รีเบลา นั่นนะเป็น
ที่อยู่เฉพาะของ Idol Boy เลยนะ"

หว่า -O- พ่อฉันคิดการณ์ไกลอะไรจะปานนั้น ตอนแรกฉันนึกว่าจะ
เอาไว้เป็นโกดังเก็บของค้างสต็อกที่ขายไม่ออกซะอีก รู้สึกว่าตอนนี้จะฉันท
ห้องเก็บของไปแล้วด้วย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องสวนทวารอัตโนมัติ ถูยาง
อนามัยแบบมีปีก รถมอเตอร์ไซค์ระบบพลังงานชาเขียว และอื่นๆ อีก
มากมายที่ทำได้และไม่อยากจะ จำ ก็ดูเขาคิดค้นแต่ละอย่างสิ น่าสรรเสริญ
เป็นน้ำ!!!

"แล้วพ่อจะทำตัวยี่สิบตัวเลยเธอ แล้วเราจะอยู่กันยังไงพ่อละคะ
ห้องใต้หลังคานั้นก็ได้ใหญ่อะไรมากมาย อัดได้เต็มทีก็หัวหัว เอ๊ย!
ห้าคนเท่านั้นแหละ"

"ใครบอกละว่าพ่อจะทำทีเดียวยี่สิบตัว ตอนนี้พ่อยังทำไม่เสร็จดีเลย
แค่อยู่ในขั้นทดลองใช้เท่านั้น คืองั้นะ...ตอนนี้พ่อทดลองทำมาก่อนสามตัว
แต่ละตัวเนี่ยจะมีหน้าตาและลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันไป ตัวหนึ่งจะ

ออกแนวชาวตี๋ นิสัยขี้เล่น สนุกสนาน ร่าเริง อีกตัวหนึ่งจะเป็นหล่อเข้ม นิสัยก็จะมีขี้มึนๆ พุดน้อยต่อยหนัก ตัวสุดท้ายจะเป็นแนวลูกครึ่งญี่ปุ่น เท่ๆ คาสโนว่า ปากหวาน อ่อนไหว อารมณ์ศิลป์ อะไรเทือกๆ นั้นนะ"

โห~ เอาเข้าไปพ่อฉัน... เป็นเกย์ตอนแก่รีไปล่าเนี่ย ทำไมเวลาบรรยายนิสัยไข้พวกนี้แล้วต้องทำหน้าที่พ่อฝืนอย่างนั้นด้วยพะ --^

"เอ่อ... แล้วทำไมต้องทำหลายสีหลายกลิ่น เฮีย! ต้องทำหลายแบบหลายชนิดอย่างนั้นด้วยละพ่อ"

"ก็จะได้เลือกตัวที่ดีที่สุดมาพัฒนาไง พุดง่ายๆ เลยนะ ลูกรู้จักตุ๊กตาบาร์บี้ใช่ไหม หลักการของ Idol Boy ก็เหมือนกับตุ๊กตาบาร์บี้แหละ พ่อสามารถจดลิขสิทธิ์ได้แค่แบบเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็เลยต้องทำหลายๆ ตัวขึ้นมาเพื่อคัดเลือกตัวที่ดีที่สุด สวาวๆ น่าจะถูกใจที่สุดเพื่อนำไปจดลิขสิทธิ์ยังงี้ละ"

"แล้วพ่อจะเลือกทำตัวไหนละคะ เมื่อกี้หนูมองผ่านๆ ก็เห็นหล่อและดูดีทุกตัวเลยอะ"

"นั่นแหละที่ลูกต้องช่วยพ่อ ลูกจะต้องเป็นคนทดลองใช้ Idol Boy ก่อน แล้วก็คัดเลือกมาให้พ่อหนึ่งตัว"

ว่าไงนะ!? ๐๐ ให้ฉันเนี่ยนะมาทดลองใช้ใ้หนูยนต์ประหลาดพวกนี้

"อ๊า~ ม่ายยยยย่น้าา >O< ไม่เอาเด็ดขาดเลยนะคะพ่อ หนูไม่ข้องเกี่ยวกับสินค้าของพ่อไม่ว่าจะตัวไหนทั้งสิ้น!!"

ฉันยังจำได้แม่นเลย ตอนที่พ่อคิดค้นโกสั้มลอยฟ้าขึ้นมาแล้วให้คุณลุงข้างบ้านเป็นคนทดลองใช้นะ ทดลองแล้วก็ลอยหายไปเลยทั้งลุงทั้งสั้ม เมื่อบานเพ็งจะได้ฤกษ์ไทม์มาบอกว่าลอยไปติดอยู่บนเกาะแถวๆ เซโกสโลวะเกีย เจ้าเหงา เพราะทั้งเกาะมีแต่คนกับสั้ม

แฮม...ทำไปได้ T_T

"โอ้ แยม ลูกต้องช่วยพอนะ ฐึ้มยี้ ถ้างานนี้สำเร็จนะ เราจะขาย Idol Boy ได้ในสนนราคาตัวละห้าแสนบาท ขายได้ยี่สิบตัวก็สิบล้านบาท รวยถล่มทลายไปเลยนะลูกน้า"

อ้ากกก 〇〇 เงินๆ ผู้คนบูชา สิบล้านเลยเธอ!! \$-\$ งานนี้
รวยไม่รู้เรื่องเลยสิ ฉันจะซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้าใหม่ยกเซ็ท แล้วก็
ไอพอดกับไนต์บุ๊กสักเครื่อง

โอ้ว พระเจ้าจอร์จ มันเป็นสินค้ายี่ห้อดีมากจริงๆ!!

"ว่าไงล่ะ ตกลงจะช่วยพอดทดลองใช้มั้ย"

"ตกลงค่ะ พอดีจะให้หนูช่วยยืมไปบอกมาได้เลย รับรองจะช่วยสุดตัว
ถวายหัวถวายหางเลย กั้วว >〇<"

"ไม่ยากหรอก คือจ้ะ พอดีจะให้ Idol Boy แต่ละตัวพกเครื่อง
นับคะแนนไว้ตัวละหนึ่งเครื่อง ให้ลูกช่วยเข้าไปคลุกคลีกับทุกตัวเท่าๆ กัน
ถ้าตัวไหนทำตัวดีก็กดแต้มให้หนึ่งแต้ม ถ้าทำตัวไม่ดีก็กดลบหนึ่งแต้ม
พอดีกำหนดเวลาให้หนึ่งเดือน ถ้าถึงเวลานั้นแล้ว ตัวไหนได้คะแนนมาก
ที่สุด พอดีจะเอาตัวนั้นมาพัฒนาเป็น Idol Boy ต่อไป เข้าใจมั๊ย"

โห เข้าไปคลุกวงในกับหนุ่มหล่อสามคนในเวลาหนึ่งเดือนเนี่ยนะ
อย่างกับเป็นเรียลลิตี้โชว์ของยูบีซีเลยอะ นี่ถ้ามีกล้องจับตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง
ล่ะก็ใช่เลย...โป๊ะเซะ!! โอดอลบอยเดมี่แพนตาเซีย --

"โอเค หนูเข้าใจแล้วค่ะ แล้วใครเป็นใครอะไรยังไงบ้าง หนูจะรู้
ได้ยังไงล่ะคะ"

"เดี๋ยวพอดจัดการเอง"

พุดจบพอดก็ควักเอาอะไรไม่รู้ลักษณะเป็นแท่งๆ ดำๆ ยาวๆ ออกมา
(อย่าคิดลึก) ที่แบนของมันมีปุ่มกดสารพัดสีพร้อมทั้งคำบรรยายเล็กๆ
แปะอยู่ พอดจัดการกดไปที่ปุ่มสีน้ำเงินตรงกลาง ไม่นานนักก็มีเสียงวิ้งดังดัง
ลงมาจากข้างบน

ติ๊กๆ~

ว้าว! -〇- ตอนนี้นุ่มๆ ทั้งสามคนมายืนอยู่ตรงหน้าฉันแล้ว กร๊ดๆๆ
หลอดระเบิดระบือหายใจเข้าก็แฮ้อเธอ อยากจะพรวดไปเป็นภาษาตุรกี
ทำไมพอดของฉันถึงเก่งขนาดนี้ ปันหน้าตาของนุ่มๆ แต่ละคนออกมา
ได้สมชื่อ Idol Boy จริงๆ หน้าตาเนียนใสสมวัย ไม่มีฝ้าฝ้าครีอรอย
สะเก็ดดาวทางอะไรให้หม่นหมองสยของขวัญเลยแม้แต่น้อย

ไอ้...หนูม่ๆ จ๋า ระวังนะจะเดี๋ยวจะสิ้น เพราะใจฉันละลายลงไป
กองรวมกันอยู่บนพื้นแว้วว >O<

"เออละ! คุณย์หนึ่ง คุณย์สอง คุณย์สาม ผู้หญิงคนนี้ก็คือแยมโรล
ลูกสาวของฉันที่พวกนายจะต้องทำหน้าที่ดูแลเป็นเวลาหนึ่งเดือน"

พ่อแนะนำฉันให้นายพวกนั้นรู้จัก ทุกคนยืนอึ้งอยู่พักใหญ่ๆ แล้ว
อีตาบ้าที่มีผมสีน้ำตาลแดงก็ตะโกนออกมา

"เฮ้! พวกเรา ยัยบอบบางนี่ชื่อแยมโรลแหละ ตลกเป็นบ้าเลย ฮ่าๆ"

"อ้ายยย~ แยมโรลต่างหาก อย่าเรียกชื่อฉันผิดๆ สิยะ พ่อคะ กด
ลบแต่มีนายคนนี่ก่อนเลยคะ เดี๋ยวนีเลยนะคะ!!" ฉันโวยวายดั่งลั่น

เรื่องอะไรนายคนนี่ถึงมาดุดูฉันแบบนี้ละ อ้าก! นายต้องโดน
ต้องโดน

"ใจเย็นๆ ลูก แค่นี้ๆ หนอยๆ อย่าเพิ่งไปถือสาเลยนะ ^^;"

พ่อหันมาทำหน้าที่ออกใส่ฉันก่อนจะกดปุ่มสี่เหลี่ยมรีโมทให้
เหล่า Idol Boy หยุดการทำงานไปชั่วคราว ตอนนี้นั้นฉันเลยรู้สึกเหมือน
อยู่ในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งยังงั้น --^

"เออละลูกรัก อย่างแรกก็คือเราต้องตั้งชื่อให้ Idol Boy ทุกตัวก่อน
เพื่อความสะดวกในการเรียกใช้ ลูกว่าให้ตัวไหนชื่ออะไรดีละ"

ฉันหันไปมองหน้าหนูม่ๆ เหล่านั้นแล้วก็ต้องยอมรับว่าหล่อระดับ
เทพจริงๆ ถ้าฉันเกิดมาเป็นลูกสาวเศรษฐีก็คงไม่ลังเลที่จะชื่อไปนอนกก
กอดที่บ้านให้นายเหงาสักตัวนึง แต่เอ...จะตั้งชื่ออะไรให้นายพวกนี้ดีละ
หล่อหนึ่ง หล่อสอง หล่อสามก็คงจะธรรมดาไป อืมๆ

"คิดออกรึยังลูก"

"เดี๋ยวลีคะพ่อ ขอเวลาครีเอทีฟนิดนึง อืม...นายหน้าตาหล่อๆ คิ้ว
เข้ม ผมสีดำสนิท ใส่แจ็คเก็ตสีดำยี่ห้อ Sense ถ้าอย่างนั้นให้ชื่อ 'เซนส์'
ดีมั้ยคะพ่อ"

"ก็ได้" พ่อพยักหน้าแล้วก็บันทึกชื่อของเซนส์ลงไปนรีโมทสีดำ
เครื่องเมื่อกี้ "ตัวอื่นละ"

"ส่วนนายหน้าตาออกญี่ปุ่นๆ ผมสีน้ำตาลแดงที่ล้อชื่อหนูเมื่อกี้ ให้

ชื่อ 'ซันเซ' ก็แล้วกันนะ จะได้ดูญี่ปุ่นๆ หน่อย ส่วนตัวสุดท้าย...หล่อชาวดี อินเตอร์ ผมสีน้ำตาลอ่อนก็ให้ชื่อ..."

"'เซ็กซ์' ดีมัย? หรือว่า 'แฮยิด' 'ซีม่า' หรือว่า..."

14

"พ่อคะ -.-^ ขอขอบคุณที่ช่วยเสนอแนะนะคะ แต่ไม่ต้องก็ได้คะ คนที่สามนี่ในภาษาจีน 'ซา' แปลว่าสาม แต่จะเอาซาเฉยๆ ก็เหมือนเป็นโรคใช้หัวตลก ถ้างั้นเอาเป็น 'ซาซา' แล้วกัน โอเคมั้ยคะพ่อ"

"อืมๆ โอเค เซนส์ ซันเซ ซาซา งงชิบเลยนะเนี่ย -.-^"

พ่อป่นนิดๆ แล้วจัดการบันทึกข้อมูลลงไปอย่างรวดเร็ว จากนั้นจึงส่งรีโมทสีน้ำเงินอันเล็กเท่าฝ่ามือพร้อมทั้งสมุดคู่มือมาให้ฉัน

"อ๊า! เอานี้ไปศึกษาวิธีใช้ซะ แล้วก็เริ่มให้คะแนนได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป"

ฉันรับของมาจากพ่อแล้วก็ถอนหายใจดังเฮือก เฮ้อ~ คิดผิดหรือคิดถูกก็ไม่รู้นะที่รับทำหน้าที่นี้ แต่ก็เอาเถอะ เพื่อเงิน... ท่องเอาไว้ เรา จะรัยเราจะรวย >O<

3

เมื่อฉันเอาคู่มือวิธีใช้ Idol Boy มาศึกษาดูจนเกือบบรรลุโสดาบันเรียบร้อยแล้ว ก็ไปอาบน้ำอาบทำให้ร่างกายสดชื่นเตรียมต้อนรับรถที่กำลังจะมาถึง และเมื่อทุกอย่างพร้อมแล้ว พ่อก็จัดการกดปุ่มเปิดสวิตซ์ให้ Idol Boy กลับมามีชีวิตได้ตามปกติ

"เออล่ะ งานแรกของลูกก็คือพาหนูๆ พวกนี้ไปซื้อแป้งที่ซีเอสแควร์ ซื้อเสื้อผ้าข้าวของที่จำเป็นต้องใช้ พ่อมีงบให้สองหมื่นบาทเท่านั้น ประหยัดหน่อยนะลูก"

"เฮ้! ไปเที่ยว พวกเราจะไปเที่ยวแล้ว"

ซาซากะระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนานในขณะที่คนอื่นได้แต่ยืนฟังเงิบๆ

ฉันนี่สิสุดแสนจะระทึกขวัญสันประสาท อ้ากกก!! นึกภาพไม่ออก